

Skatteministeriet

16. marts 2021
J.nr. 2020 - 3004

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 178 - Forslag til Lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven og lov om afgift af svovl (Forhøjelse af grænsen for straksafskrivning m.v., midlertidig forhøjelse af afskrivningsgrundlaget for nye driftsmidler, forlængelse af den midlertidige forhøjelse af fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed og forlængelse af bundfradrag i svovlafgiften).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 1. marts 2021.

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 1. marts 2021 fra KPMG Acor Tax, jf. L178 - bilag 2.

Svar

KPMG Acor Tax henviser til deres høringssvar fra den eksterne høring af lovforslaget. Hertil ønsker KPMG Acor Tax bl.a. uddybet, hvad der skal forstås ved kommercielt formål, hvis det ikke er tilstrækkeligt, at udgifterne knytter sig til erhvervsvirksomheden og står i naturligt sammenhæng til erhvervet. KPMG Acor Tax spørger i den forbindelse, om et kommercielt formål omfatter andet end, at udviklingsarbejdet skal rette sig mod nye løsninger til erhvervmæssig anvendelse i virksomheden.

Endvidere ønskes det bekræftet, at hvis en virksomhed som led i sin ESG-politik omstiller sin produktion fra fossile brændstoffer til vedvarende energi, så virksomheden bliver CO2 neutral, så anses FoU udgifter hertil som udgangspunkt for at have et kommercielt formål, selvom FoU udgifterne ikke er afholdt med det formål at udvide virksomhedens produktion og salg herunder indtægts-/indkomstgrundlaget, og FoU udgifterne rent faktisk heller ikke resulterer i en sådan udvidelse.

KPMG Acor Tax anmoder derudover om, at det uddybes, hvad der forstås ved "sædvanlige driftsomkostninger", der ikke er omfattet af ligningslovens § 8 B, stk. 1. KPMG Acor Tax spørger, om udgifter, som kunne fradrages efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, før indførelsen af ligningslovens § 8 B, stk. 1, og som en virksomhed afholder for egen regning og risiko, der har det som sit erhverv at drive forskning, vil skulle anses udgifterne som "sædvanlige driftsomkostninger", der ikke er omfattet af ligningslovens § 8 B, stk. 1.

KPMG Acor Tax spørger tillige, om en virksomheds udgifter til udvikling af nye eller forbedrede materialer, der indgår i virksomhedens eksisterende produkter, og som har til formål at fastholde virksomhedens eksisterende konkurrenceevne og markedsandele (nødvendig tilpasning til markedsvilkårene) som udgangspunkt vil skulle anses som "sædvanlige driftsomkostninger", der ikke er omfattet af LL § 8 B. Eller om det kan bekræftes, at der ved "sædvanlige driftsomkostninger" forstås udgifter til udviklingsprojekter, der ikke opfylder kriterierne om nyhedsværdi, kreativitet og indeholder et usikkerhedsmoment.

Kommentar

Indledningsvis bemærkes det, at lovforslaget ikke har til formål at ændre på selve afgrænsningen af, hvilke udgifter der er omfattet af reglerne om fradrag for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed. Formålet med lovforslaget er alene at forlænge den periode, hvor udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed kan fradrages med 130 pct., således at det forhøjede fradrag også gælder for indkomståret 2022.

Som jeg redegjorde for under behandlingen af lov nr. 2219 af 29. december 2020 (L 30 A), anerkendes det, at sondringen mellem udgifter, der kan kvalificeres under reglerne i

ligningslovens § 8 B, stk. 1, og statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, kan være særdeles vanskeligt.

Derudover må jeg påpege, at jeg som skatteminister ikke er af den opfattelse, at det i forbindelse med lovbehandlingen er muligt at tage stilling til, hvorvidt nogle generelt formulerede typer af omkostninger omfattes af ligningslovens § 8 B, stk. 1. En kvalificering af specifikke omkostninger vil bero på en konkret vurdering.

Det er i den forbindelse Skattestyrelsen, der foretager en konkret vurdering af en given udgift, når virksomheden har foretaget fradrag for udgiften efter reglerne i ligningslovens § 8 B, stk. 1. Der vil også være mulighed for at anmode om et bindende svar vedrørende en konkret udgift, således at virksomheden inden afholdelse af udgiften kan opnå sikkerhed for den skattemæssige behandling. I sidste instans vil det være op til domstolene at fastlægge, hvilke udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed der er omfattet af ligningslovens § 8 B, stk. 1, såfremt der måtte være tvivl eller uenighed mellem skatteyderen og skattemyndighederne.

Skatteforvaltningen tilstræber løbende at give virksomhederne et grundlag for at vurdere, hvorvidt der er tale om udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed, der kvalificerer til fradrag efter de særlige bestemmelser i ligningslovens § 8 B og afskrivningslovens § 6, stk. 1, litra a. Dels via de løbende opdateringer af Den Juridiske Vejledning dels via særskilte målrettede vejledninger.

I forhold til de konkrete spørgsmål kan der indledningsvis henvises til, at det af bestemmelsen i ligningslovens § 8 B, stk. 1, 1. pkt., fremgår, at for at være omfattet af bestemmelsen så skal der være tale om en udgift, som afholdes i tilknytning til den skattepligtiges erhverv. Af Den Juridiske Vejledning fremgår i tilknytning hertil, at udgifterne skal have et kommercielt formål, og altså ikke et abstrakt videnskabeligt formål, og at forsøgene og forskningen skal stå i naturlig forbindelse med den skattepligtiges erhverv. Som eksempel på et tilfælde, hvor dette har været omdiskuteret, kan der henvises til SKM2008.641.BR, hvor udvikleren måtte anses for at have foretaget et seriøst udviklingsarbejde i kommerciel hensigt, så hans udviklingsaktiviteter havde haft en erhvervsmæssig motivation, og altså derfor ikke blot en videnskabelig motivation.

Overordnet kan det derudover bemærkes i relation til statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, at denne bestemmelse indeholder hjemmel til at foretage fradrag for virksomhedernes udgifter til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, mens ligningslovens § 8 B, stk. 1, herudover sikrer, at der er hjemmel til fradrag for de udgifter, der afholdes med henblik på, at virksomhederne kan udvide deres indtægtsgrundlag og etablere ny virksomhed.

I forhold til virksomheder, der har det som sit egentlige erhverv at drive forskning, kan jeg henviser til mit svar på SAU Alm. del spm. 266 (2020-21), hvoraf det bl.a. fremgår, at de, der har det som erhverv at drive forskning, ikke vil kunne anvende ligningslovens § 8 B, idet udgifter til forskning for disse virksomheder udgør almindelige driftsomkostnin-

ger, der allerede før indførelsen af ligningslovens § 8 B var fradragsberettigede som drifts-
omkostninger. Det nævnes desuden i dette svar, at den gruppe, der var omfattet af disse
regler, ikke i forarbejderne er nærmere defineret, men at den eksempelvis ikke omfatter
medicinalfabrikanter, der for egen regning udvikler lægemidler til videresalg, jf. bilag 3 til
L95 (FT 1972/72).